

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De iniuriis inter Constantimum & Licinium sororis eius maritum,
Christianorum causa susceptis, & quòd Licinius prorsus à Constantino
superatus, paulò post Theßalonicæ interfectus erat. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

*De iniuriis inter Constantimum & Licinium
sororis eius maritum, Christianorum causa
suscepis, & quod Licinius prouersus a Constantino superatus, paulo post Thessalonicae interfecitus erat.*

CAP. VII.

PO S T prælium circa Cibales commissum, Dardanij, Macedones, & quotquot circiter Istrum accolunt, Helias quoque, & tota Illyria ditioni Constantini subiugata est. Licinius autem ea in pugna in fugam versus, & si antea religionem Christianam tutatus fuisset, tunc tamen mutata sententia, tum complures ex sacerdotum numero, qui in eius ditione vixerunt, tum non paucos ex laicis, & maximè eos, qui rem exercebant militarem, grauiter afflauit. Nam propter inimicitias, quas cum Constantino gessit, graue contra Christianos odium exercere cœpit: ratus sanè se Constantinum magna affectum molestia, si Christianam religionem acerbè exagitaret: simulque persuasum habuit ecclesias pro Constantino solo preces fundere, proque viribus contendere, ut ab eo uno gubernaretur. Porro autem, cum prælio rursus esset cum Constantino decertaturus, victimis & vaticinationibus (ut fieri solet) usus est, quò bellū expectati administrationi melius prospiceret. Atque quorundam suasu, qui eum victorem fore pollicerentur, inductus, ad Gentilitatem se transtulit. Quare Gentiles etiā ipsi memorant re vera eum tum fecisse periculum oraculi Appollinis Dindymei, quod Miletī edi solet. Cui de bellī euentu sciscitanti respondisse dæmonium his duobus Homeri versibus.

*Te Iuuenes (grandæne pater) vexare feroceſ
Certum eſt: te infirmum manet ærumnosa ſenectus.*

Quare tametsi religio Christiana diuina prouidentia ex multis aliis rebus videtur mihi tum stabilita esse, tum tantā fecisse progressionem, tamen ex illis, quæ tum gestæ erant, multò maximè creuisse censeo. Nam cum Licinius iā constitueret omnes in sua ditione ecclesias grauiter persequi, bellum illud suscipitur in Bithynia, quod ipse & Constan-

Btinus

SOZOMENI HISTOR.

tinus postremò inter se gesserunt. In quo Constantinus di
uina ope tantopere adiutus est, ut hostes terra mariq; su-
peraret. Licinius igitur pedestribus copiis & naualibus amiss-
fis, se Nicomediam recepit, & postea vitam priuatā Thessa-
lonicæ ad tempus degens, ibi ē medio sublatus est: vir sanè
initio quidē imperii tum ob res bellicas, tū ob alias quoq;
summa laude celebratus, & nuptiis sororis Constantini
magnopere cohonestatus, ad extremum tamen hunc vitæ
exitum consecutus est.

*Enumeratio præclarorum Constantini facinorum,
tum in libertate Christianorum afferenda, tum
in templorum fabricatione, & rebus aliis reip.
vtilibus.* CAP. VIII.

Constantinus autem, cum iam solus vniuerso imperio
Romano potitus esset, subditis suis versus orientem
habitantibus edicto publico mādauit, ut religionem
Christianam colerent, & diuinum numen studiose venera-
rentur: illudq; solum numen diuinum censerent, quod re-
uera sit, quodq; omni tempore satis in se virium & poten-
tiæ habeat. Nam qui in eo diligēter colendo studiū suum
ponerent, his omnia bona affluēter suppeteret solere, & que
cunque cum spe bona molirentur, ex sententia succedere:
at qui in Deo Opt. Max. adorando delinquerent, res om-
nes publicè & priuatim, in bello & pace infeliciter eueni-
re. Porro autē non quo insolēter gloriaretur, sed quō Deo
gratias ageret, se dicere affirmauit, Deū cum ipsum idoneū
suæ voluntatis administrū esse iudicaret, à mare Britannico
ad regiones vsq; in Oriente sitas deduxisse, quō tū Chri-
stiana augeretur religio, tum qui diuini cultus gratia vel fi-
dem constanter in tormentis confessi fuissent, vel martyria
toleranter perpessi, illustrioribus honoris insignibus orna-
rentur. Cū hāc edicto exposuisset, aliaque infinita, quibus
putaret subiectos suos ad veram religionem impelli, omnia
decreta, acta q; temporibus tyrannorum, qui ecclesiam per-
secuti fuissent, abrogare cœpit, libertatemque lege conce-
dere iis, qui propter Christi nominis confessionem vel ad
insulas, vel ad alia loca contra voluntatē incolenda, vel ad

effo-